

La festa de la raça i els catalans

Isidre T. Gall

El descobriment d'Amèrica fou la gesta més significada de tots els temps haguts i per haver. La que segueix, pertany a la primera vegada que l'home posà el peu a la Lluna. La segona gesta és producte de la ciència. La primera, la Festa de la Raça, es l'extermini de tota una raça, la índia amb la pertinent exposició. Els pocs indis que resten, són més per a mostra de museu vivent. Per això, el 12 d'octubre és la celebració d'una efemèrides de caire Hitlerià, si hom ho observa des del punt dels perjudicats: Els nadius.

Com que no es tracta de l'anihilació d'uns indis que eren amos del país per dret natural, anem a exposar el motiu que tenim els catalans per inhibir-nos i de considerar a la Festa de la Raça com el primer ultratge a Catalunya.

Segons la història, l'aparellament de les naus i vitualles fou costejada pel valencià, Santàngel que aportà 1.140.000 maravadís (la reina Isabel no podia empenyonar joies de la Corona per una raó: les tenia empenyonades, ja).

Consumat el descobriment, amb la col·laboració del Papa espanyol, Alexandre VI, firmava una bula que desautoritzava a mercaderia i a traslladar-se al Nou Món a cap català o bé fill del regne d'Aragó i que totes les terres conquerides passarien a ésser propietat del Regne de Castella i Lleó.

—Tenien por d'acabar sent pobres si permetien ficar-hi els nassos als catalans, tota vegada que predominava la religió, i ens consideraven uns jueus de dubtosa confiança i constant persecució—. Amb tal disposició, se'ns feu creu i ratlla al comerç en general: Al Nou món perquè no ens hi deixaven anar i al «Mare Nostrum» perquè el descobriment decaentà, del tot, la orientació comercial.

Així la reina, ajudada pels consells del Papa i d'En Cisneros, pagaven els nostres sacrificis i l'ajuda de participar a treure els sarrains de Granada amb 1.600 catalans. Una prohibició que perdurà fins el regnat de Carles II; d'una discriminació durant 200 anys n'hi ha per a crear un odi etern.

Tal cas, tal fet. Enlloc de conquerir per a beneficiar-se tots, les fragates espanyoles es dedicaven a treure tot quan es podia sense respectar a nin-

gú i així es donà, una per una, la cloenda de la gesta espanyola per terres d'ultramars.

Discriminats en aquell temps; discriminats després; discriminat avui. No fa pas gaire, gràcies a una esmena Socialista, el pressupost de la Generalitat ha estat reduït en 21 milions de pessetes. De cada 4 pessetes que Catalunya aporta a l'Estat Espanyol, aquest ens en torna una. No volem fer política de Partit però, és un fet, i s'ha de dir quan afecta al nostre país, perquè és un mal que ens causen als catalans.

N'estem cansats de discriminacions i que les nostres protestes no s'han ateses, alegant que ja en tenim prou de diners. I si persistim reivindicant els nostres drets és perquè ho sofrim continuament. ¿A qui votarà la majoria del poble català el dia 28 si els Partits de sentit nacionalista se'ls té prohibida la utilització de la petita pantalla de TVE.

No extranyin, doncs, que molts catalans vegin massa les coses d'aquesta forma si ja és una enfermetat que vé de lluny, de quan Colom descobrí Amèrica.

Aquestes eleccions

Josep Torrecillas Moreno
Responsable Polític del Comitè
Comarcal del PSUC
Vallès Oriental

«No pensis només en el que pots fer per a tu, pensa també en el que els homes poden fer els uns pels altres». Aquestes paraules d'Olof Palme en la campanya electoral de Suècia tenen aspectes profunds que també han de servir-nos a nosaltres.

El dia 28 d'Octubre és el dia que els catalans, andalusos, gallecs, bascos i extreme-nys, valencians, castellans, etc. anirem a votar un nou Parlament i aquest escollirà un govern en funció de la correlació de forces present en aquest Parlament. El dia 28 ha d'ésser una data històrica per a tots els qui volem canviar les condicions de vida. Espanya es troba immersa en una greu crisi econòmica, augment de l'atur, deteriorament de la qualitat de vida en perjudici dels sectors més humils de la societat, de nou apareix el fantasma del colpisme com amenaça contra la democràcia i les institucions, en definitiva contra amplis sectors de la societat. La UCD, AP, i CiU, sense comptar amb la voluntat del poble ens han introduït a l'OTAN.

Per a Catalunya aquestes eleccions també tenen una importància vital doncs segons qui governi tindrà més clar o no la qüestió de les autonomies. La dreta ho té clar, ni la UCD ni AP són a favor del procés autonòmic. Els socialistes han estat aviat a favor d'un pacte i en aquest cas amb el partit del govern, la UCD que s'ha concretat en la LOAPA.

El PSUC un partit nacionalista català ha tingut clar el procés autonòmic de les nacionalitats i regions de l'Estat espanyol, per això des del primer moment s'ha oposat a la LOAPA perquè a la vegada tenim una concepció clara de l'Estat de les Autonomies: a) El principi d'autogovern que vol dir: poder legislatiu, poder polític, poder institucional, poder financer i b) Diferenciació de nacionalitats i regions, en les vies d'accés a l'Autonomia i en el principi de lliure disposició a recórrer el seu camí segons la consciència col·lectiva d'acord amb el nivell de reivindicació autonòmica. A Catalunya CiU manté una actitud partidista, excloent i discriminatòria que pot provocar una greu ruptura en la societat catalana segons el lloc de naixement o la llengua dels ciutadans.

Davant els greus problemes que Catalunya pateix, per exemple l'atur, CiU no ha fet res per endegar una política clara a favor dels sectors més humils de Catalunya.

Enfront l'actitud del catalanisme conservador hi ha la proposta del **catalanisme popular** plantejada pel PSUC. Catalanisme popular és aquella política que des de la defensa dels drets nacionals, informa el pensament i l'acció en la lluita pel triomf de les solucions progressistes a la problemàtica plantejada avui a Catalunya en el procés de reconstrucció nacional.

Aquest projecte de **catalanisme popular** es concreta en a): La defensa de les llibertats econòmiques i la Constitució. b) La lluita per la pau i contra l'ingrés d'Espanya a l'OTAN. c) La crisi econòmica i la lluita contra l'atur. d) La normalització lingüística. e) Enfortiment dels municipis democràtics. f) La lluita per la cultura. g) La democratització dels aparells de l'Estat.

Davant la situació que pateix Catalunya, que el Govern de CiU ha estat incapaç de donar solucions, el PSUC plantejem la moció de censura per tal de possibilitar un canvi important en la política catalana, una política d'esquerres que dongui solucions als problemes plantejats avui a Catalunya. Per això, en aquestes eleccions, els treballadors i les capes populars ens ho juguem tot. Hem de tenir l'esperança que en aquest país podem canviar les nostres condicions de vida, que és possible amb la unitat de comunistes, socialistes i progressistes resoldre els problemes pendents, per això cal anar a votar i sobre tot a l'Esquerra i a l'Esquerra PSUC, perquè som un partit pel vertader canvi.